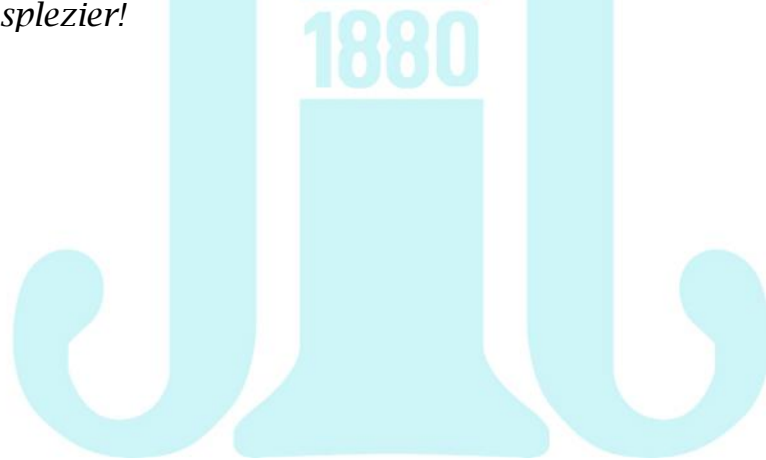

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE FAMILIE POTAARDE IN SPANJE

blijspel in drie bedrijven en vijf taferelen

door

1880

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2008
Nr.2994

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE FAMILIE POTAARDE IN SPANJE* op te voeren moet de naam van auteur *ROMAIN DECONINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2008/220/36
ISBN 978-90-385-10347

© 2008 Toneelfonds J. Janssens/Romain Deconinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4à5 dames – 6à9 heren – kind)

STIEN POTAARDE

ALFONSIENE, zijn vrouw

PIJKE, zijn vriend

ELODIE, vrouw van Pijke

SIMONNE, dochter van Stien

ALFRED MUSSCHE, haar echtgenoot

POL, jongste zoon van Stien

SCHEPEN

SEÑOR RAMIREZ

TANTE JEANNE

SPAANSE POLITIE

CONTROLEUR

CARMEN

CONCHITA (man)

CAMILO, kelner

Eventuele dubbelrollen:

Schepen – Spaanse politie

Señor Ramirez – Controleur – Camilo

Tante Jeanne - Carmen

DECOR

EERSTE BEDRIJF:

Thuis bij Alfred Mussche. Links en rechts deuren en in de fond open middendeur met algemene opkomst rechts. In het midden een laag modern tafeltje en links en rechts ervan zetels. In de fond, rechts van de middendeur, een kapstok. Verder meubels naargelang de smaak van de regisseur.)

TWEEDE BEDRIJF:

Eerste tafereel : Uitgang van het station. Links voorplan is er een hekje in helle kleuren van een paar meter, waar op het einde te lezen staat: “Salida – Sortie”. In de fond, in het midden, een plaat van een autobus standplaats waarop te lezen staat: “Valencia – Parada de autobus”.)

Tweede tafereel: In Valencia. Men ziet achter de ingang van een hotel waar een kaartje aanhangt: “Completo”. Op het voorplan in het midden staat een bank.)

Derde tafereel : Café “El Matador” Links en rechts een terrastafeltje met aan iedere tafel links en rechts twee stoelen. Algemene opkomst midden rechts en voorplan rechts naar de service.

DERDE BEDRIJF:

In de gevangenis. Een oude wachtplaats. Links en rechts van het toneel banken. Algemene opkomst fond midden.

E E R S T E B E D R I J F

Thuis bij Alfred Mussche

1^e toneel : Simonne en Alfred

(Bij het opgaan van het doek is het toneel verlaten. Overal, op de meubels en de grond staan bloementuilen en planten met visitekaartjes. Tussen Simonne en Alfred heerst een zeer nerveuze, gespannen sfeer. Er wordt gebeld. Simonne op van voorplan rechts. Haastig en nerveus over naar voorplan links.)

SIMONNE : *(roept)* Blijft maar Alfred, 'k zalle 'k ik wel gaan opendoen. Kleedt u maar binst voort, dade gereed zijt! *(Er wordt weer gebeld. Simonne een weinig verschrikt)* Och Heere. 't Zal toch 't schepencollege nog niet zijn zeker.

ALFRED : *(achter toneel, eveneens nerveus.)* Maar bij neen't! De schepene komt maar binnen een half uure.

SIMONNE : Binnen een half uure?! Bon! *(Terwijl ze naar midden fond gaat)* 'k Ben zo nerveus of een drilmootte mee dat schepencollege die moet komen! *(Bedenkt zich, komt terug naar voorplan links en roep er in)* 'k Zalle 'k ik wel gaan opendoen, zul Alfred!

ALFRED : *(als boven, nerveus opschietend)* g'Hebt het mij al gezegd, Simonne!

SIMONNE : 't Is maar omdade u niet nerveus zou maken, ventje. *(Er wordt weer gebeld.)*

ALFRED : *(als boven)* Wie belt er nu weeral?

SIMONNE : 't Is nog altijd dezelfde, ventje.

ALFRED : *(als boven)* Waarveure doede tons niet open?

SIMONNE : Ei, 'k heb nog niets anders gedaan... *(Ingehouden nerveus-nijdig)* ..."ventje"! *(Vlug af midden fond rechts en na enkele ogenblikken terug op met een bloementuil. Terug naar voorplan links.)* 't Zijn weeral bloemen Alfred! Hedde geen vijf frank nemeer.

ALFRED : *(als boven)* Waarveure moede nu weeral geld hèn?!

SIMONNE : Veur drinkgeld te geven aan dat manneke die die bloemen gebracht heeft!

ALFRED : *(als boven)* ‘k Heb geen enkel geld ne meer. Zegt hem dat ’t veur nen agent is, hij zal geen drinkgeld moeten hèn!

SIMONNE : Ge zijt gij zeker zot Alfred!

ALFRED : *(als boven)* Ja ik en ne zotte agent geeft geen drinkgeld! *(Opschietend)* En alstublieft maakt mij niet nerveuzer of da’k al ben!

SIMONNE : Jammaar dat manneke staat te wachten veur iets te krijgen.

ALFRED : *(als boven)* Geeft hem een totje, en als ’t hij niet content is zegt hem da’k hem van de weeke een conterventie¹ zal geven!

SIMONNE : Hij zal hem amuseere als ik het hem ga vertellen.

ALFRED : *(als boven)* Simonne, waar is mijne fantasiekepíe?

SIMONNE : Uwe fantasiekepíe? *(Naar voorplan rechts wijzend)* In de keuken, ‘k heb er de vette plekken uitgedaan mee nafte! *(Terwijl ze de bloemen in de zetel legt. Voor zichzelf)* w’hèn al zodanig veel drinkgeld moeten geven mee al die bloemen van de morgen... *(terwijl ze vlug naar midden fond gaat)* ‘k Zal hem zeggen da’k zijn vijf frank mee de post zal opzenden! *(af midden fond rechts)*

ALFRED : *(Op van voorplan links. Hij heeft zijn witte handschoenen en zijn agentenuniform aan met witte épauletten en witte koorden, welke achter en voren aan zijn ceintuur zijn vastgemaakt. Doch hij is danig nerveus dat hij zijn broek heeft vergeten aandoen, en aldus, in zijn lange witte onderbroek, haastig over naar voorplan rechts terwijl hij in zichzelf mompelt)* Ha’k dat geweten ‘k had dat kampioenschap niet gewonnen... *(aldus af voorplan rechts)*

SIMONNE : *(Terug op van midden fond rechts, komt naar zetel links, neemt de bloemen en terwijl ze het kaartje leest dat er aanhangt)* Waar moe’k die bloemen nu zetten?!... ‘k Heb geen een faze ne meer. *(Komt naar voorplan links en er in roepende, steeds denkend dat Alfred er is.)* Alfred, die bloemen zijn van ’t Gents politiekorps! *(leest luid het kaartje)* “Aan onze collega Alfred Mussche, met onze oprechte gelukwensen bij het winnen van het Europees kampioenschap voor judo. Het Gents politiekorps! *(sprekend in voorplan links)* ’t Is vriendelijk, hein Alfred? *(Ze krijgt natuurlijk geen antwoord.)* ... Alfred!! *(Alfred terug op van voorplan rechts met zijn fantasiekepíe. Hij schikt nog het*

¹ Een boete

een en ander aan zijn witte koorden. Simonne, met haar rug naar hem, luider roepend in voorplan links.) Alfred!!!

ALFRED : Ja, wat schilt er?

SIMONNE : *(denkend dat het antwoord van voorplan links komt)* Da'k zegge dat het vriendelijk is van de politie!

ALFRED : *(voor tafel komend, steeds zijn koorden in orde brengend)* Sedert wanneer is de politie vriendelijk?

SIMONNE : *(steeds in voorplan links)* Wat weete 'k ik dat. *(Ze draait zich om en slaakt een lichte kreet bij het zien van Alfred.)* Ah, ge zijt daar, 'k meende dade nog altijd in de slaapkamer waart. *(Ze heeft zijn onderbroek nog niet gezien. Nerveus over naar rechts achter midden tafel en legt de bloemen op de kast rechts.)* 'k Zal die bloemen hier op de kasse leggen. 'k Kan ze toch in gene emmer steken. Wat zou 't schepencollege niet zeggen al ze hier binnen komen.

ALFRED : *(tracht kalm te doen)* Simonne, maakt u niet nerveus omdat de schepene naar hier komt veur mij te huldigen. Ne schepene is maar ne mens gelijk nen ander. Neemt een voorbeeld aan mij, 'k ben de kalmte in persoon. 'k Peize dat hij zal verschieten als 't hij mij ga zien. Geweunlijk doen z'in hulder broek als ze veur hem staan.

SIMONNE : *(heeft ondertussen gezien dat hij zijn broek niet aan heeft, naar voren rechts bij hem. Ietwat kalmer.)* Ja, gij zult in uw broek niet kunnen doen.

ALFRED : Waarvan?

SIMONNE : Omdade geen aan hebt! Ge zijt zodanig "kalm" dade uw broek vergeten aan doen hebt

ALFRED : *(perplex naar zijn onderbroek kijkend)* Miljarde! Hoe hé'k dat nu gedaan?

SIMONNE : Mee ze niet aan te doen, 't is niet moeilijk.

ALFRED : *(Terwijl hij nerveus zijn vest begint los te maken)* 'k Meuge weere herbeginnen en 'k heb al al dat werk gehad veur alleene die koorden vanachter vast te krijgen! *(doet van voren zijn witte koorden los en gespt zijn ceintuur los.)*

SIMONNE : Doet tons die witte koorden niet aan!

ALFRED : En gij peist dat! 't Is mijne galatenu.

SIMONNE : Ei 't is den eerste keer da'k u dat zie aandoen.

ALFRED : 't Is den eerste keer dat het gala is ook! Gewoonlijk doede uwe galatenuë maar ene keer aan in uw carrière en dat is als g'op pensioen gaat. (*nerveus*) Alee vooruit, doe ne keer mijn koorden los vanachter, Simonne. (*Simonne begint ze langs achter los te maken*) 'k Peize dat de schepene wat zou doen moest ik niet gekoord zijn! 't Is juist azo ne vieze! Hij is capabel veur mij in 't rolleke te doen draaien! 'k Ben nog beter da'k mijn broek vergeet aan te doen dan mijn koorden.

SIMONNE : (*steeds bezig*) Nen broekloze agent is nu percies ook van 't schuunste niet.

ALFRED : (*opschietend*) 't Is uw schuld da'k mijn broek vergeten heb.

SIMONNE : (*perplex*) Mijn schuld?

ALFRED : Ja! Ge doet mij altijd zo een lang onderbroek dragen! 'k Doe ze aan en 'k vergeete tons van mijn tweede broek aan te doen!

SIMONNE : (*als boven*) 't Is veur uw eigen goed, die lange onderbroeken!! Azo zulde gene kou hèn!

ALFRED : Koude?! Miljarde, we zijn in de maand juli en 't is 38° in de schèwe²! Neen, 't is uit jaloezie dade mij dat doet aandoen. Ge zijt jaloers als ik ieveranst mijn broek zou afdoen dan ze mijn blote benen zou'n zien.

SIMONNE : (*Die de koorden ondertussen los heeft. Jaloers*) Waar zoude gij uw broek moeten afdoen?! (*Er wordt gebeld*)

ALFRED : (*nerveus*) Ahsa! Wie is 't er daar nu weere!

SIMONNE : (*verschrikt*) De schepene!

ALFRED : Hij komt maar binnen een half ure, hè'k gezegd!

SIMONNE : (*nerveus*) En kan 't hij niet vroege komen?

ALFRED : (*begint zijn vest uit te doen, maar kan ze in zijn nervositeit niet uitkrijgen.*) Vroeger? Ne schepene komt altijd te laate! (*Steeds in moeilijkheden met zijn vest, nerveus*) Miljarde!!!

SIMONNE : (*tracht kalm te doen*) Maakt u niet nerveus Alfred! Kijkt naar mij: ik ben kalm!! (*Gaat nerveus naar voorplan links en roept er in*) Blijft maar Alfred, 'k zal 'k ik wel gaan opendoen. (*nerveus af midden fond rechts*)

ALFRED : (*heeft haar een ogenblik goed bekeken*) Oh, z'is zo wreed kalm zij! (*Hij heeft zijn vest uitgekregen en smijt ze nerveus en nijdig in de zetel.*) Eindelijk!!

² In de schaduw

(Terwijl hij afgaat voorplan links, zijn handschoenen bekijkend) Dat is mee mijn handschoenen aan da'k mijn veste niet kan afkrijgen, zul! *(af voorplan links)*

SIMONNE : *(Op van midden fond rechts met een grote gevulde papieren zak. Ze komt naar voorplan links en roept er in)* 't Was de bakker Alfred, mee de boterkoeken! *(gaat naar voorplan rechts)*

ALFRED : *(Wanneer Simonne aan voorplan recht sis gekomen, terug op van voorplan links nog steeds in zijn hemd. Verwonderd.)* Boterkoeken? Wat boterkoeken?

SIMONNE : *(aan voorplan rechts)* Bij ja! Als de schepene u g'huldigd heeft als Europees kampioen van de judo, eten we daarachter cacao mee boterkoeken! *(af voorplan rechts)*

ALFRED : *(perplex)* Cacao me boterkoeken?! *(Neemt zijn vest uit de zetel en terwijl hij ze aandoet gaat hij naar voorplan rechts en roept kwaad)* Ge zijt gij zeker zot, Simonne! Ten is geen kaffeetafel van 't vrouwensyndicaat, zul! *(Simonne op, zonder papieren zak, voorplan rechts, en over naar midden voorbij Alfred, voor tafel)* Wie heeft er dat in uw soepe gedaan³ van cacao te geven?

SIMONNE : Mijn ma!!

ALFRED : *(kwaad)* Miljarde, mijn schuunmoeder gaat er heur weere mee moeien! Maar van deze keer kan ze mijn broek kussen!!!⁴

SIMONNE : 't Zal niet gaan want g'hebt ze weere niet aan!

ALFRED : *(ziet zijn onderbroek)* Miljarde, 't is verloren mijn broek aangedaan! *(Kan weer zijn vest moeilijk uitkrijgen.)* ... En mijn veste krijg ik niet af!... Dat is mee mijn handschoenen aan, zul.

SIMONNE : Doet uw handschoenen af.

ALFRED : *(heeft zijn vest uitgekregen)* Ei ja sésa, 'k loope tons heel tegans in mijne blote flikker! *(Geeft zijn vest aan Simonne en haastig af voorplan links, terwijl hij zegt:)* Cacao mee boterkoeken! *(af voorplan links)*

SIMONNE : *(Neemt de vest op haar arm, begint zenuwachtig de witte koorden te verfrommelen.)* Diene schepene heeft ons al wat aangedaan, zul...! *(maakt een buiging en repeteert en spreekt in 't Nederlands, alsof de schepen er is.)* Meneer de nederige schepen... *(in 't dialect)* Neen! *(In Nederlands)* Meneer

³ wie heeft u dat aangeraden

de schepen, nederig welkom... *(in 't dialect)* Ook niet!! *(In Nederlands)* meneer de schepen, welkom in m'n nederig huis. De kleine eer die m'n groot huis te beurt valt... *(in dialect)* Ook niet! *(Alfred op van voorplan links, hij heeft zijn broek aan. Terwijl hij op komt doet hij zijn bretellen of ceintuur vast. Vervolgend in 't Nederlands)* De grote eer die m'n klein huis te beurt valt!...

ALFRED : *(verwonderd)* Tegen wie zijde gij bezig?

SIMONNE : Tegen de schepene.

ALFRED : *(kijkt verschrikt rond)* Is 't hij hier al?

SIMONNE : Bij neen hij!⁵

ALFRED : *(neemt nerveus opgelucht zijn hart vast.)* Simonne, gij gaat mij nog een hertziekte doen krijgen! Wat stude nu te klappen tegen ne schepene die binnen een half uure te late ga komen. *(Ziet dat ze zijn koorden aan 't verfrommelen is, trekt haar nerveus de vest uit de handen.)* En blijft van mijn koorden! Ge zijt bezig mee heel mijne gala te vernestelen!! *(begint zijn vest aan te doen)*

SIMONNE : 'k Was mijne speech aan 't repeteren! 'k Moet toch ne spiekeleire afsteken als de schepene komt?

ALFRED : Ge moet gij niemendalle "spiekeleiren"! 't Is al wel genoeg dat de schepene hier een half uure ga staan spiekelen! *(Kan zijn koorden met moeite uit de knoop halen die Simonne er in heeft gebracht. Nerveus.)* Bezie dat! Dat zijn geen galakoorden ne meer, dat is een klosse garenendes! *(Ontwart de knoop en maakt de koorden van voren aan zijn ceintuur vast.)*

SIMONNE : *(Terwijl ze de koorden van achteren vastmaakt aan zijn ceintuur)* 'k Moet toch de schepene verwelkomen als 't hij hier binnenkomt!

ALFRED : Ge moet gij niemendalle verwelkomen! Als ne schepene ieveranst binnen komt is 't hij nooit niet welkom. 't Is zeker ook uw moeder die u dat wijsgemaakt heeft?

SIMONNE : Ja't.

ALFRED : Ziede't!! *(kwaad)* Simonne, 'k wille niet hèn dat uw moeder heur moeit! 't Is MIJN feeste! IK ben Europees kampioen van d'agenten van de judo en als z'heur durft moeien zet ik heur een peerdegreepe!

⁴ deze keer zal 't niet waar zijn

⁵ maar neen, natuurlijk niet

SIMONNE : *(Die gedaan heeft met de koorden vast te maken.)* Zijde gij niet beschaamd?! Ge zou moeten blijje zijn dat z'uw feeste wil komen regelen!

ALFRED : *(spottend)* Ja's!! Cacao mee spiekeleire en nen boterkoeke veur welkom!
(over, voorbij Simonne, naar rechts) d'Ailleurs ze moet heur daar niet mee occupere! Mijn tante Jeanne komt naar hier veur heur heel den boel aan te trekken.

SIMONNE : *(perplex)* Uw tante Jeanne?! Dat onmeugelijk schepsel?!

ALFRED : Onmeugelijk of niet onmeugelijk: gij hebt uw moeder, uw vader, Pijke en Elodie gevraagd; ik heb mijn tante Jeanne g'inviteerd, 't is 't enigste familielid die 'k heb.

SIMONNE : *(kwaad)* 't Akkoord! Maar als ze naar hier komt veur er heur slabaarze tussen te slaan⁶ zet ik heur ook nen peerdewortel!

ALFRED : *(haar verbeterend)* Een peerde GREEPE!

SIMONNE : *(als boven)* 't Kan mij niet schillen wat peerde dat het is!

ALFRED : *(zich met moeite bedwingend. Bij haar)* Luistert Simonneke: laat ons eerlijk zijn, wat kent uw moeder van ne schepen?!

SIMONNE : *(fier)* Ge zijt er nog wel mee! Heur vader, mijn grootvader heeft heel zijn leven schipper geweest!

ALFRED : *(wanhopig)* Een sloop en ne schepen is't zelfde niet, zul!

SIMONNE : Toet, toet,⁷ want ze kunnen alle tweeë vergaan!!

ALFRED : 't Akkoord! Maar 't verschil is hier dat den ene ondergaat en dat den andere boven blijft drijven! *(over naar links voorbij Simonne)* Ten ander⁸, mijn tante Jeanne is geweune van mee 't schepencollege en 't stadsbestuur omme te gaan! Ze moeten almaal heur handen passere: vanaf de burgemeester tot de kleinste schepene!

SIMONNE : *(ongelovig)* Ja?

ALFRED : *(bevestigend)* Ja! Mijn tante Jeanne is kuisterigge op 't stadhuis! Als 't gemeenteraad geweest heeft moet ze zij, 's anderendaags, al de stukken oprapen als ze ruzie g'had hèn!

SIMONNE : 't Is ook een wreed affaire!

⁶ als ze naar hier komt om er zich mee te bemoeien

⁷ toch wel

⁸ en daarbij nog

ALFRED : *(vervolgend)* En als de burgemeester op 't stadhuis binnen komt doet hij zijne hoed af veur heur.

SIMONNE : *(ongelovig)* Ja?

ALFRED : *(bevestigend)* Ja!! Want zij moet hem aan de kapstok hangen. *(Gaat in zetel links zitten.)*

SIMONNE : De burgemeester?

ALFRED : Neen, zijne hoed!

SIMONNE : *(streng)* Alfred, wilde u rechte stellen, ge zit op uw broek!

ALFRED : 't Is daarveure da'k z' aan heb ook. Anders zat ik in mijn hemde!

SIMONNE : De plooië gaat uit uw broek zijn! *(Alfred stelt zich recht.)* 'k Heb geen goeste, als de schepene naar uw achterste kijkt, dat 't vol mee valse plooiën ligt, zul!

ALFRED : *(kwaad)* Miljarde Simonne, peisde nu dat de schepene naar hier komt veur naar mijn achterste te kijken! Hij zal al zijn werk genoeg hèn mee mijn veurste! Tegen dat hij mij die medaalde en diene beker zal afgegeven hèn zal zijn achterste ook wel in plooiën liggen, peis ik!

SIMONNE : *(Bij hem, op een andere toon)* En hoe schie dat mee die voyage⁹ naar Spanje?

ALFRED : Daar weet ik niets van! 'k Heb "horen zeggen" dat den afgevaardigde van 't consulaat van Spanje mee komt mee de schepene naar hier en dat het stadsbestuur als recompense, veur 't winnen van dat kampioenschap, een voyage naar Spanje veur acht dagen gaat geven. Maar ofdat 't waar is weet ik niet, zul!

SIMONNE : d'Agenten vertellen dat toch.

ALFRED : 't Is juist daarmee dade't niet meugt geloven ook.

SIMONNE : *(Steekt haar arm door de zijne, lief)* 't Heeft altijd mijnen droom geweest van ne keer naar Spanje te gaan! Weete gij wel, op die drie jaar dat we getrouwd zijn, dat we nog geen ene keer weg geweest hèn.

ALFRED : Neen? Ei verlede jaar hèn we toch veur heel den dag naar Blankenberge geweest!

SIMONNE : 't Is ook een wreed affaire! Iedereen gaat naar Blankenberge.

⁹ hoe zit dat met die reis naar Spanje

ALFRED : Ja, en nu gaat iedereen naar Spanje. En ook daarbij, ge spreekt gij wel van “WIJ gaan naar Spanje”, maar ‘k weete ‘k ik niet of dat het veur mij alleene niet is, zul!

SIMONNE : (*lost zijn arm, verbaasd*) Gij alleene naar Spanje?!

ALFRED : Bij ja’t! g’Hebt GIJ ’t Europees kampioenschap van de judo niet gewonnen, zul! als ge gij nu peist dat ’t stadsbestuur hem bezig houdt mee d’aangetrouwde famielde van zijn onderdanen zijde ook mis.

SIMONNE : (*uitvallend, jaloers*) Ei dat zal niet waar zijn! Als ge gij nu peist dat de aangetrouwde famielde van d’onderdanen van ’t stadsbestuur gaat toestaan dat huldere man alleene naar Spanje trekt, zijde ook mis, zul!!

ALFRED : Enfin Simonne, ‘k meuge dat toch niet refuseren! Veur ene keer dat ’t stadsbestuur ne keer wat geeft en ’t is tons nog op de kosten van ’t consulaat van Spanje! Ten ander, wat kan ne man alleene in Spanje misdoen?

SIMONNE : (*over naar links, voorbij Alfred, terwijl ze krampachtig jaloers lacht*) Ha!... Ha!... Ha!... ’t Is ’t eerste lolleke diede mij vertelt vandaag!

ALFRED : Ja? ’t Is tons buiten mijne weet!

SIMONNE : (*kwaad-jaloers*) Ge zoudt u daar laten gaan zeker mee al die Carmencitas!

ALFRED : (*wanhopig*) Carmencitas! Miljarde Simonne, peisde nu dan die mensen niets anders te doen hèn dan? Ze moeten heel den dag mee de castagnetten spelen!

SIMONNE : Ja en achter hulder uure spelen ze mee uwe portemonnai!!

ALFRED : (*bedwingt zich om kalm te blijven*) Alstublieft Simonne, laat ons ons niet nerveuzer maken of dat wel al zijn! We zijn bezig mee discutereren over dingen waar dat we nog geen woord van weten. (*bij haar*) Luistert Simonne, als het zoverre komt zal ik u ne schune cadeau meebrengen van Spanje!

SIMONNE : (*nijdig*) Ge gaat alleene niet en ‘k wille niet hèn dade mij bedriegt mee Carmen!

ALFRED : (*opschietend*) Waarveure moet dat nu juist mee Carmen zijn? ’t Zijn er toch nog andere!! (*Simonne beziet hem met een ruk, en Alfred plots kalmer*) Enfin, ‘k wil zegge: ‘k bedrieg u toch niet! Hoe is dat nu toch meugelijk mee uw dwaze jaloezie! ‘k Zie maar een vrouwe girre.

SIMONNE : Wie dade?

ALFRED : (*wanhopig-berustend*) ‘k Geef het op... ‘k Verklaar u alle dagen minstens vijf keren mijn liefde... (*Wil in zetel rechts gaan zitten.*)

SIMONNE : (*verschrikt*) Uw broek!!!

ALFRED : (*aanstands terug recht, wanhopig*) Sésa! En binst da’k ik bezig ben mee mijn liefde te verklaren, peisde gij op de valse plooiën in mijn achterste!!

SIMONNE : (*lief bij hem*) Ziede mij girre Alfred?... Gade mij nooit niet bedriegen?

ALFRED : (*neemt haar vast*) Maar neen ik Simonneke! Mee uw jaloers karakter zal ik zelfs nooit geen occasie hèn. Wij zijn ’t symbool van de vereniginge van d’openbare machten. Ik ben nen agent die getrouwd is mee ne gendarme! (*Er wordt gebeld. Het tweetal uit elkaars armen.*)

SIMONNE : Ze bellen!

ALFRED : (*nerveus*) Wie is dat nu weere?

SIMONNE : Ik verschiete mij als’t alle keren dood als die belle gaat. Ma of pa kan ’t niet zijn, want z’hèn ne sleutel! (*Er wordt weer gebeld.*)

ALFRED : ’t Is nen haastigaard!

SIMONNE : Tons is ’t uw tante Jeanne. Ze kan weere niet rap genoeg binnen zijn veur heur te moeien!

ALFRED : Doet tons open Simonne!

SIMONNE : (*Nijdig naar midden fond. Aan de deuropening zegt ze nog eens nijdig tot Alfred.*) Maar ‘k verwittig u, hein Alfred, als ze heur begint te moeien vliegt ze buiten, zul!

ALFRED : ‘t Is tons geen avance dade ze binnen laat!

SIMONNE : Mijn ma heeft die feeste georganiseerd en... (*Er wordt weer gebeld. Simonne nerveus, kwaad*) Hoort dat!! De moeial! Tot zelfs mijn belle kan ze niet gerust laten! (*Af midden fond rechts.*)

ALFRED : (*berustend*) Enfin... (*Over, op zijn gemak, naar links, terwijl hij in ’t Nederlands zijn speech herhaalt.*) Meneer de schepen, groot was m’n vreugde en m’n fierheid toen u de beker op mijn borst hebt gespeld... (*in ’t dialect*) Neen, ’t is den beker niet... (*in slecht Nederlands*) ... de madaalde... (*in ’t dialect*) neen, “madaalde” is geen Vlaams, dat is Frans. (*nadenkend*) Alee, wat zeggen ze nu tegen een Frans “madaalde”?

2^e toneel : De vorigen en tante Jeanne.

SIMONNE : *(Op midden fond rechts. Blijft links in de fond aan deuropening staan. Veelbetekenend tot Alfred.)* 't Is tante Jeanne.

TANTE JEANNE : *(Een kordate, bemoeizieke vrouw, op midden fond rechts. Ze gaat onmiddellijk naar kapstok rechts fond, ontdoet zich van mantel, hoed en handtas, terwijl ze zegt)* Dag Alfred!

ALFRED : *(steeds in gedachten)* Tante madaalde... Euh, tante Jeanne!

TANTE JEANNE : 'k Ben later of da'k gespeisd heb. Mijne bakker was in retard. Hij heeft een conterventie g'had omdat hij deur nen sens-unic¹⁰ gereden was! Ge meugt gerust zijn dat tegenwoordig ons agenten de boter uit slaan! Veur nen niets pakken z'u in conterventie!

ALFRED : En ze krijgen tons nog een 'madaalde'! *(Jeanne naar voren, rechts van tafel, bij Alfred. Simonne achter haar, naar voren, uiterst rechts.)*

TANTE JEANNE : *(terwijl ze naar voren komt)* Eerst en vooral Alfred: proficiat mee uwe Jukebox!

ALFRED : *(haar verbeterend)* Judo, tante Jeanne!

TANTE JEANNE : Ja, van muziek ken ik niet vele! 'k Heb u geen bloemen willen meebrengen.

SIMONNE : *(gepikeerd)* Dat geeft niet tante Jeanne, w'hèn er genoeg g'had, gelijk of ge ziet!

TANTE JEANNE : 't Is hetgeen da'k gepeisd heb! 't Is al geld in 't water gesmeten. Voila. En nu gaan we den boel in orde brengen! *(tot Alfred)* Hoe laate komt de schepene?

ALFRED : Ten tiene.

TANTE JEANNE : Ja, als zijn horloge niet te veure staat meugen we dus rekenen dat het elve, halver twaalve zal draaien! Wat veur ne schepene is 't?

ALFRED : Schepen van Openbare Cultuur en Inwendige Lichaamsoefeninge.

TANTE JEANNE : Van Kolder?

ALFRED : Sésa! Schepene Van Kolder.

¹⁰ enkel richtingsstraat

TANTE JEANNE : 't Is nog gene kleine zeevereire! Hij peist dat HIJ de Watersportbaane uitgevonden heeft, maar als g'hem zegt dan z'in de Leie achter veugelmuiten¹¹ en matrassen zitten te vissen, trekt hij zijn schouders op! Hij zegt dat de Leie daar al lag veur dat hij schepene geworden is en dat er hij niets kan aan doen! Vaneige! Hij weunt ook aan de Leie en hij smijt er zelve zijn oude veugelmuiten en matrassen in!

ALFRED : (*tot Simonne*) 'k Heb het u gezegd, hein, dat tante Jeanne op d'hoogte was!

TANTE JEANNE : Enfin, nu da'k weete wat schepen dat het is, weet ik ook wat dade moet doen! (*tot Simonne*) Als de plechtigheid gedaan is... allee, als Alfred heel zijn hutsekluts g'had heeft: wat gade de schepen geven?

SIMONNE : (*ijzig koud*) Een hand, tante Jeanne.

TANTE JEANNE : Doet dat niet, mijn schaaap, hij heeft zweethanden!

ALFRED : (*gepikeerd tot Simonne*) Tante Jeanne wil zeggen dat achter mijne 'hutsekluts' de feeste begint.

TANTE JEANNE : Sésa. (*tot Simonne*) Wat is 't er te roken?

SIMONNE : Roken?

TANTE JEANNE : Bij ja! Als de plechtige hutsekluts gedaan is moede hem toch iets presenteren.

ALFRED : Wat rookt schepen Van Kolder?

TANTE JEANNE : Als 't op zijn kosten is rolt hij zijn sigaretten en als 't veur niets is rookt hij sigaren.

SIMONNE : (*wrevelig*) Dat hè'k niet zul!

ALFRED : Toet Simonne! 'k Heb verlede weeke een sigaar of tweeë g'had van mijne commissaris. 'k Zal hem die presenteren.

TANTE JEANNE : Dat is al goed! (*tot Simonne*) Wat is 't er 't eete?

SIMONNE : (*moeilijk*) Euh... boterkoeken.

TANTE JEANNE : (*perplex*) Boterkoeken?! Ei maar Simonne toch: boterkoeken is toch geen eete veur 't schepencollege, dat kunnen ze in de kantine van 't stadhuis ook krijgen. d'Ailleurs, schepene Van Kolder krijgt urticair van korenten, zijn hoofd begint te zwellen!

SIMONNE : (*nijdig*) Dat hij tons de korenten uitspiekelt!!

¹¹ vogelkooi

TANTE JEANNE : Niemendalle! Ter moeten zoutkoekskes of kaaskoekskes zijn, dat zijn zo van die dingen waar dade niet vele kunt van eete en die subiet op uw maage liggen! En wat is 't er te drinken?

SIMONNE : (*nijdig*) Als er boterkoeken zijn, is 't er cacao!

TANTE JEANNE : Cacao mee boterkoeken? Ei maar Simonne toch, ge ziet wel dade gij niet geweune zijt van mee 't stadsbestuur omme te gaan, zul. (*Alfred staat Simonne steeds teken te doen van 'ziede't 'k heb het u gezegd hein'*) Cacao mee boterkoeken is goed veur de burgemeester, maar ne schepene drinkt tenminste champagne.

SIMONNE & ALFRED : (*perplex*) Champagne?

TANTE JEANNE : En 't mag nog gene broel zijn, zul! Van Leiewater kent hij niets, maar van champagne is 't hij op d'hoogte.

ALFRED : (*als boven*) Dat kost stukken van mensen, tante Jeanne!

TANTE JEANNE : Hedde gij al ne goedkope schepene gekend misschien?

SIMONNE : En w'hèn wij dat in huis niet ook.

TANTE JEANNE : Dat is 't minste! Alfred kan 't er omme gaan! (*tot Simonne*) Binst¹² gaan wij ne keer gaan kijken wat glazen dade hebt veur champagne!

SIMONNE : (*nijdig*) 'k Heb niets anders of bierblazen en limonadeglazen waar dat pickels in gezeten hèn!

TANTE JEANNE : 'k Hoor het al: 'k ga hier moeten opletten of we gaan in affronten vallen! (*Beledigde reactie van Simonne. Jeanne naar voorplan rechts, voorbij Simonne. Aan voorplan rechts draait ze zich nog even om en tot Alfred.*) En Alfred, binst dade om de champagne gaat, brengt wat kaaskoekskes mee! Maar pakt Hollandse, de dieë hèn hulder kaas veur niets! (*af voorplan rechts*)

SIMONNE : (*Doet nijdig een beweging van slaan, weet een ogenblik met haar woede geen blijf en zegt dan nijdig tot Alfred*) Zou 'k veel krijgen als ik heur de keel afwringe?

ALFRED : (*nijdig*) Integendeel! 'k Peize eer dade strafbaar zijt als g'heur niet gaat vermoorden! (*Simonne kwaad af voorplan rechts achter Jeanne. Alfred blijft alleen achter. Hij gaat over naar uiterst rechts.*) Miljarde! "Cacao mee boterkoeken is geen eete veur ne schepene!" maar champagne mee

¹² ondertussen

kaaskoekskes blijft ook op nen doodgeweune agent zijn maage liggen, zul!
Krijgt jij een gezwollen hoofd van korenten, als ik op mijne portemonnaie
peize hè'k het gevoel dat heel mijn lijf gezwollen staat!

